

עשרים הודעות קצרות ליפה במתאבדות, סילביה פלאת הפלסטינית

1. ומה אעשה בגופתך, מתאבדת יקרה, שרועה על אריחי המקלחת שלי בערב הפלסטיני הקר הזה? ואגב, מנין הבאת את הגרביונים החדשים האלה שאת לובשת? הרי סיכמנו לצמצם בהוצאות, לא?
2. מה התכוונת לומר, כשהשארת ליד גופתך בוכת ילדים ישנה או מתה כמוך?
3. למה התאבדת? אמרת לי שאת הולכת לכדוק את נשימותיה האחרונות של נקבת הנשר המדוממת, שנכנסה לביתנו בטעות ונחבטה בזוגית החלון בשוגג ונפלה כמעט מתה, וכשירדתי לחפש אותך בחדר המרתף, היית מתה, ולא מצאתי שום נקבת נשר, מה מוזר שהחדר עצמו נעלם גם כן.
4. ותגידי לי בבקשה, מה היא בגידה, יקירתי המתאבדת? אני לא מביין את כעסך. כל מה שעשיתי היה להזמין את ידידתך לטקסט שלי, שתגור בו. היה לה קר לידידתך, אז פרשתי את גלימת מילותי על גופה. רק אל תגידי לי שהתאבדת בגלל זה, איזו סיבה מטופשת ובנאלית!
5. לא ידעתי שהאיש הנחמד שטפח על כתפי בכנסייה הנטושה היה יהודי. עמדתי, מתאבדת יקרה שלי, מתחת לשמותינו, שנחרטו לפני עשרים שנה בראש הקיר העתיק והעבה, זוכרת? ביום שדחפנו מטפחת לבנה בחריץ הקיר, ופתאום עפה לה נקבת הנשר מן החריץ, ונפלה מתה על כתפך, אני חייכתי, את פחדת. מהרגע ההוא פשוט השתנית. לא הייתי קוסם, תאמיני לי.
6. את נראית טוב כשאת מתה יקירתי, לפחות כשאת כזאת שקטה וסטאטית. אני יכול לספור את שערות ראשך, כמו שנשבעתי לעשות בלי לשעמם אותך. ולנשק

אותך בחלקים שאת לא אוהבת שינשקו אותך בהם.

.7

אתקשר למשטרה. לא, לא אתקשר. הם בטח יטרידו אותי בשאלות על הקשר בינינו, ואז המשפחה שלך תדע שישנת בבית של גבר רווק, הם יכעסו מאוד וירצחו אותך שוב. לא, לא אתקשר, הירגעני גופה יפה שרועה במקלחת שלי.

.8

מי יקרא עכשיו את סיפורי בדרכך המוזרה שכה אהבתי? הוי, גופה יפה שרועה במקלחת ביתי.

כשאני נכשל בתחביר, את מגרשת אותי מהבית, ואז אני נאלץ לישון בחדר של מוהיב המשוגע מתחת למפת העקרבים הקפואים, וכשאני צד את פרפרי המשמעות ביער המלים הבורחות, את מחבקת אותי בכוח וכוכה על ירח כתפי.

.9

אספר לך מה קרה אחרי שהתאבדת: קיבלתי מפרעה בת 1,000 שקלים על חשבון המשכורת, נפצעתי בכף רגלי מקליע פלסטיני תועה. מתמוד דרוויש פירסם ספר חדש ושמו "בנוכחות ההעדר". למה את מחייכת?

.10

עכשיו אני יודע למה חלמת שווירג'יניה וולף נותנת לך במתנה אבן גדולה וסילביה פלאט נותנת לך במתנה תנור מהודר, ולמה חיפשת באינטרנט, בתשוקה עזה כל-כך את הביוגרפיות של המתאבדות היפות. עכשיו אני יודע למה הרעידה אותך המלה "נשר" ושיבשה את יומך.

.11

אגב, כבר שאלתי אותך למה התאבדת? האם לא סיכמנו לנסוע לארמון אלחמרא באנדלוסיה כדי לשאול את אריות המזרקות מה השעה? הבעיה שלנו תמיד היתה שלא ידענו באיזה זמן אנחנו חיים.

.12

עכשיו נזכרתי. אמרת לי פעם שהנשר היה לפני אלפי שנים תולעת, וכי הוא נלחם וסבל עד שהפך לנשר. אבל מה כל זה קשור להתאבדות שלך, גופה שרועה לא משעממת במקלחת ביתי.

.13

מה אעשה בגופתך עכשיו, כשאני עייף ורוצה לישון?

.14

התרחקי קצת מן האסלה, אני רוצה להשתין!

.15

הושיטי את ירך, גופה צעירה שלי, אני רוצה לגנוב את עגילייך ולתת אותם במתנה לחברתי שעוד לא מתה.

.16

וואו! עכשיו נזכרתי כמה יפה תהיה היעדרותך המצערת. עכשיו יהיה לי די מרחב לטקסט חדש על גופה ונשר. הרי את יודעת כמה חיוורת ומונוטונית ארצנו וכמה היא צחיחה מרעיונות ומחוויות.

.17

את זוכרת את ידידנו שהירבה לדבר על פוקו? אומרים שהתאבד אתמול והותיר אחריו שורה אחת בלבד: לא הצלחתי למצוא לב מספיק גדול לשכלי הרחב.

.18

אני מכין כוס תה, בא לך תה ירוק, אהובתי, היפה בגופות?

.19

יקירתי! מישהו דופק בדלת! אלוהים! לא אפתח את הדלת, אציץ מהחלון... אלוהים... להקות אדירות של נשרים מקישות על דלתי. נשר אחד, הגדול ביניהם, נושא על כנפיו את גופתה של נקבת הנשר אשר התנגשה בביתנו.

.20

אקום עכשיו משנתי, לא, אני לא חולם, יש במקום כלשהו גופה של אשה יקרה מאד ללבי... אבל אני לא זוכר היכן.

מערכת נביל ארמלי